

nomisk politik kombineret med struktur-reformer.

Nedenunder samt figur 1 og 2 præsenteres en oversigt over dansk valutauro de seneste 15 år. I øvrigt henvises til besvarelsen af S 1250.

Opgørelse over dansk valutauro i de seneste 15 år 1986-87 I begyndelsen af 1986 var der spændinger i EMS. Uroen op til det franske valg i marts 1986 ramte også kronen, og der var en forventning i markedet om justering af centalkurserne i EMS-samarbejdet. I Danmark ophørte den kraftige private kapitalimport og samtidigt var der et stort betalingsbalanceunderskud. Det resulterede i ubalance på valutamarkedet og et pres på kronen. Nationalbanken måtte intervenere for betydelige beløb.

Den nye franske regering tog initiativ til en kursjustering i EMS i weekenden 5-6 april. Kronen blev nedskrevet 2 pct. over for D-mark og gyliden og opskrevet over for andre valutaer. Presset mod kronen fortsatte i flere perioder i 1986 og tog til i december 1986 og januar 1987. Nationalbanken intervenerede for betydelige beløb – alene i december og januar solgte Nationalbanken valuta for 24 mia.kr. Desuden blev den pengepolitiske styrentente forhøjet i begyndelsen af januar 1987. I weekenden den 10-11. januar var der en ny justering af centalkurserne i EMS, hvorved kronen på ny blev nedskrevet over for D-mark og gyliden.

1989 Efter en kraftig indsnævring af rentespændet over for Tyskland siden sommeren 1988 ophørte den private kapitalimport og kronen kom under pres i marts 1989. Nationalbanken måtte intervenere med betydelige beløb.

I efteråret 1989 var der på ny spændinger i EMS efter debat om en tysk revaluering. Kronen kom kraftigt under pres, og Nationalbanken intervenerede alene den 13. oktober for 13 mia.kr. Desuden blev den pengepolitiske styrentente forhøjet fra 10 til 12,5 pct. Kronen styrkedes gradvist i de efterfølgende uger.

1992-93 Efter det danske nej til Maastricht-traktaten ved folkeafstemningen den 2. juni var der en kortvarig kronesvækkelse. Nationalbanken måtte forhøje den pengepolitiske styrentente.

EMS-samarbejdet blev fra sommeren 1992 præget af spændinger, der fra efteråret slog ud i flere perioder med valutauro. England og Italien trådte ud af EMS den 16. september 1992, og de nordiske lande Finland, Sverige og Norge opgav deres ensidige tilknytning til ECUen. Kronen kom under pres i flere omgange. Nationalbanken intervenerede for betydelige beløb og forhøjede de pengepolitiske renter. Efter den irske devaluering på 10 pct. den 30. januar 1993 blev spekulatjonen især rettet mod kronen, og igen måtte Nationalbanken intervenere for betydelige beløb og forhøje de pengepolitiske renter.

Kronemarkedet blev stabiliseret i foråret 1993, men i løbet af sommeren opstod der mistillid til den politiske vilje til økonomisk og monetært samarbejde mellem Tyskland og Frankrig. EMS kom under kraftigt pres i juli og Nationalbanken støttede kronen med interventioner for 50 mia.kr. og forhøjede samtidigt de pengepolitiske renter. Den 1. august blev udsvingsbåndet i EMS udvidet til +/- 15 pct., hvilket i realiteten var en suspension af fastkurs-samarbejdet i EU.

1995 D-mark styrkedes kraftigt over for dollar i januar og februar 1995. Udsvingene på de internationale valutamarkeder slog igennem på de europæiske valutaer, som også blev svækket overfor D-mark. I starten af marts 1995 blev kronen presset væsentligt og Nationalbanken forhøjede den pengepolitiske styrentente den 8. marts. Efter renteforhøjelsen blev kronen gradvist styrket i løbet af foråret 1995.

1998 Usikkerhed i markedet om udfaldet af folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten den 28. maj 1998 samt konflikten på arbejdsmarkedet gav lidt pres mod kronen i foråret. Nationalbanken intervenerede for at støtte kronen og forhøjede de pengepolitiske renter.

Pres mod norske og svenske kroner i august og september og turbulens på de internationale finansielle markeder smittede af på den danske krone. Nationalbanken solgte valuta for 30 mia.kr. i august og september 1998 og måtte desuden forhøje de pengepolitiske renter.